

Яким же обнадійливим був ранок!
І хмари, й вихор, і дерева аж тріщали!
Та за годину стихло, й наостанок
Таврійська спека знов запанувала.

А ми ж чекали зливи, як спасіння:
Новобогданівка он знову "розлювалась"!
Відлуння вибухів, дими, пожеж гасіння...
Чи від Росії ми ще не настраждались?

Чому свої смертельні "подарунки"
Не прибере імперія зухвала?
Правонаступник ж вона! А в обладунку
Така ж лукава, як завжди бувала.

А росіяни, що затримались в Херсоні,
Як ганять нас! Крик, гвалт - не розбереш!
Забули пересичені персони:
Все, що посієш - те колись пожнеш!